

כריסטופר לאמברט — הטרזן החדש
בכלל לא סופרמן

אילו חי בתנאים כאלה. תמיד, מוצק, כל שריר בגופו מנוצל, אבל כשום סגים ואופן לא מרים מישקולות מיקצועי, מסי ביר הדסון.

להגדיר את סירטו של הדסון, הגושא את השם ג'ייסטוק, אגדת טרזן מלך הקופים כסרט אישי, נשמע אולי מצחיק, אבל במיר קרה זה, יש להגיד שאין הגדרה התואמת יותר את המציאות.

עוד לפני שאמר את הדברים האלה, אפשר היה לנחש שגישתו של הדסון שונה מן המקובל. בחירת שחקן ראשי לסרט נעשתה אף היא לפי שיקולים שונים מן הרגיל. כריסטופר לאמברט הוא שחקן צרפתי בן 25, שאינו דומה כלל לערי מות השרירים המחוטבות, שגילמו את הדמות קודם לכן. נסייתי למצוא משהו שגיראה כפי שאדם גורמלי היה מתפתח.

טרזן רוכב שוב

טרזן שוב חוזר אל הבד. בעצם, הוא לא נעדר ממנו אף פעם. מאז קרם לראי שונה צור וגידים בדמותו של ג'וני וייס מילר, לפני כ-50 שנה ועד היום, הוא שינה צורה, שינת שפה הוסיף לעצמו הרפתקות שאביו מולידו, אדגר רייס בורו, לא חלם עליהן כלל, אבל היה ונשאר אחת הדמויות הפופולריות ביותר של המסך. מינוס של ממש, יחד עם פרנקי שטיין, דראקולה ושאר האגדות הגדולות מן החיים.

אלא שהפעם, לשם שינוי, הוא חוזר אל הבד בכל הרצינות. ערובה ראשונה לכך — הוות הבימאי, שהוא יו הדסון, מי ש"עשה את מרכבות האש ונחשב לאחד הא" חראים לתחיית הקולנוע הבריטי בשנות ה-80. חוץ מזה, הדסון גם טורח להסביר מה בדיוק מצא בנושא, שלו הוא מקדיש את סירטו העלילתי השני (לפני מרכבות האש הוא עסק בהפקת סירטי תעודה).

גן העדן האבוד. בעיני זה משול לסיפור גן העדן, לאובדן התמימות של האדם ורחף הקדימה שבו. חוקר בלגי בשם ד'ארנו (בסרט מגלם אותו השחקן הבריטי יאן הולם), מלמד את הנער ש" גדל בחיק הטבע את מיסטורי שפת-אנוש, ומקלקל את שלוחת הנפש שלו לעולמי עד. בעיני הוא משול לנחש שבאגדה. מן הרגע שהמילה המדוברת נתונה בפיו, טרזן, הירש לבית האצולה גרייסטוק, הוא בעצם אבוד, מגורש מגן העדן שלו. ה" שאלה היא: האם הוא חייב, בתנאים אלה, להצטרף לבני התרבות האנושית או לא? כי הרי החברה האנושית, כפי שהיא מ" תקפת מבעד לסרט, שואפת אולי להתער לות אל המלאכים אבל היא נמשכת כל הזמן חזרה, אל הקוף הקדמון."

מיקצועי, אולם העניק לסלירטים שאותם ניהל מימד מודרני, שהיה בו משהו מן הכאב, מן הזעם ומן האכזריות אשר חרגו מהמסורת של הרומנסה המקובלת. עד מהרה קיבלה דמות המאהב האריסטור קראטי, הלגלגן והציני עומק נוסף, לא מעט הודות לידיו הטוב של רונה, לואי מאל. הוא נתן בידי השחקן תפקיד בולט בסירטו הראשון, העלית לגרדום, ואחר כך יצר עבורו אביטיפוס, שרונה התקשה מאד חר יותר להיסטר ממנו, בסרט בשם שלה בת שובבה. הסרט, שלא הוצג מעולם בי ישראל, כי המפיצים סברו כי הוא מדא יתר על המידה, מבוסס על רומן של הסר פר הצרפתי דרייה דלה רוש (מי שכתב גם את ז'יל הים) ומתאר בקפדנות מזער עת תהליך התאבדותו של אדם המאבד עניין בחיים (חסופר עצמו התאבד). דמות

מזרים רונה
הטנטוריונים

עם בריז'יט אובר
פגישה ביולי

בלבד, לזוזמין צ'אפלין, בתו של צ'ארלי, ואף הספיק להביא לעולם בן, בשם ז'ולי אן. מאז נישואיו העדיף לחיות בביתו הכפרי שבמרוכנס, כאשר לא הוסיע כסר טים. רק זמן קצר לפני מותו זכה הסרט שבו הופיע, מאנייס, לרוב פרסי הסינאר (האוסקר הצרפתי), סמלי או לא, רונה מוצא שם את מותו בסוף הסרט. שבע אחרי חלוקת הפרסים זה קרה במציאות.

תדרין חובה לראות

תל אביב — חזרה השרטט, לבבות בודדים, נערתו של גרגורי, הלילה של טן לורנצו, פישוט, דיינו, איטי, הסערה.

ירושלים — הלילה של טן לורנצו, קצין וג'נסלמן.

חיפה — קברט, איטי, תל-אביב

**** חזרה השרטט (מוסיאון, אנגליה) — סאטירה חברתית שנונה על אנגליה של המאה ה-17, שהיא גם סרט מרהיב ומתוחכם על שפת הקולנוע. בימי אי: פיטר גרינווי, שם חדש שכדאי לשים אליו לב.

**** **לבבות בודדים** (פאר, אוסט-רליה) — סיפור-אהבה רגיש וחכם בין בתולה בשנות ה-30 ומכוון-פסנתרים בן 50, בעיר אוסטרלית של ימים אלה. מיש חק ובימי אינטליגנטיים מאוד. עם ונדי יון, גורמן קיי, בימאי: סול קוקס.

**** **דיינר** (רביח, ארצות-הברית) — חמישה צעירים נמצאים בין הילדות שנגמרה ובין הבגרות המאימת לבוא, כי באלטימור של סוף שנות ה-50. סרט אוטרי ביוגרפי של הבימאי בארי לווינסון, עם הרבה געגועים וקריצות עין לתקופה שגרה אית היום כסרק בספרי ההיסטוריה.

ירושלים

**** **הלילה של טן לורנצו** (רוו, איטליה) — תושבי עיירה איטלקית יוצאים לגלות מבתיהם, כאשר הגרמנים עומדים לפוצץ את המקום תוך כדי הנסיגה. פוא מה קולנועית מרגשת ומאלפת, שיש לה השלכות מודרניות רבות, בכל הקשור לעם במלחמה ובגלות. הבימאי: פאולו וויטוריו (פאדרה פאדרונה) טאוויאני.

חיפה

**** **קברט** (שביט, ארצות-הברית) — עיתונאי בריטי ובדרנית אמריקאית כברלין הלובשת מדים נאצים. עיבוד מר" תק למחזמר מצליח, המבוסס על סיפוריו של כריסטופר אישרוד. בימאי: בוב פוסה. עם ליזה מיגלי, ג'ואל גריי.

מזרים רונה עם רומי שניידר ב"הברכה"
שניים שהלכו